

Interview WolfWolf

Tekst: Annelies Desmet – 02/09/2022

WolfWolf is een jong aanstormend gezelschap. Ontmoet Imke Mol, Mitch Van Landeghem, Flor Van Severen, Naomi van der Horst, Gilles Pollak, Soraya van Welsenis, Matthias Van de brul, Valentina Tóth en Gilles Vandecaveye-Pinoy. In 2019 braken ze door met hun eerste voorstelling en in september 2022 staan ze voor het eerst op de planken in Westrand. Voorjaarsontwaken is gebaseerd op een tekst uit 1891 van de Duitse schrijver, Frank Wedekind. We belden met Mitch om eens te horen wat we van hen mogen verwachten.

Hoi Mitch. Je zit volledig in repetitie modus voor Camping Sunset, gelukkig kan je even tijd maken voor een kort interview.

Jazeker. We willen natuurlijk ook onze voorstelling verkopen, hè.

Kan je even vertellen wie WolfWolf is of hoe jullie ontstaan zijn?

WolfWolf is ontstaan toen vier mensen (Imke, Flor, Matthias en Mitch) samen afstudeerden aan het KASK in Gent en die alle vier zin hadden om een repertoirestuk te spelen, omdat dit tijdens onze opleiding bijna niet aan bod kwam. We zijn dan alle vier een aantal grote werken beginnen lezen. We vonden het een uitdaging om Who's afraid of Virginia Woolf te gaan spelen, hoewel dit stuk natuurlijk al plat gespeeld is. Als groot werk is dit een heel evidente keuze, maar voor vier afstudeerders van begin de twintig is dit ook weer niet zo evident. Dat is onze afstudeervoorstelling geworden.

Jullie zijn dus als vierkoppig gezelschap ontstaan tijdens jullie opleiding.

Klopt, maar onderweg is Gilles Pollak erbij gekomen om ons bij te staan met de technische kant, hij zorgt voor het licht. Na de schoolcontext, hebben we deze voorstelling gebracht op Theater-aan-zee. En toen ging het plots hard, en scoorden we hoge ogen want dit bezorgde ons een selectie voor het Theaterfestival. Niet onder de categorie jong werk, maar meteen als 1 van de 10 belangwekkende voorstellingen van het jaar. Toen kwam er de toer langs de culturele centra, en werd ons afstudeerproject een professionele voorstelling. Hierdoor moesten we een vzw oprichten maar er was natuurlijk vooral de zin om verder te gaan spelen.

Jullie zijn zo het theatercircuit ingerold. Hoe zijn jullie dan bij de naam gekomen?

We hadden ons eerst Wolf genoemd als knipoog naar Virginia Woolf, en tegelijk ook leuk om een soort roedel te zijn. We waren daar niet honderd procent tevreden over en we wilden het ook abstract maken en het werd dan snel WolfWolf, zo klonk het beter en grappig. We zeggen als mopje dan ook dat het een afkorting is voor : Wij OverLeven Fictie Want Onze Levens Falen. We hebben dat tot nu toe nergens gecommuniceerd, maar ik voel dat het mopje nu wel een leven zal gaan leiden.



WolfWolf is de afkorting van Wij OverLeven Fictie Want Onze Levens Falen.

De volgende voorstelling Voorjaarsontwaken staat in Westrand in september 2022. Drie jaar later dan jullie eerste voorstelling.

Na het Theaterfestival, kwam Corona en werden de voorstellingen geannuleerd. Die voorstelling dateert van 2019, het heeft dus best lang geduurd voor we konden gaan toeren. In die tussentijd zijn we dan wel Voorjaarsontwaken beginnen maken, ons tweede project kwam dus pas in 2022, drie jaar later.

En opnieuw kiezen jullie voor een repertoirestuk als jong gezelschap..

Ja. Nee. Ik vond het opvallend hoe je na één voorstelling maken al meteen een identiteit krijgt als repertoiregezelschap. We hebben uiteindelijk nog maar twee voorstellingen gemaakt, dus misschien doen we hierna wel iets helemaal anders.

Waarom kiest zo een jong gezelschap ervoor om een stuk uit 1891 te brengen?

Na de eerste voorstelling hadden we wel zin om opnieuw met een tekst aan de slag te gaan. In De Grote Post in Oostende deden we mee aan een bootcamp waar we heel wat teksten gingen lezen. Dit is kei-interessant materiaal om mee aan de slag te gaan en daarnaast ook zo oud en ouderwets. Aan Virginia Woolf hebben we heel hard gewerkt en heeft veel tekst, maar bij Voorjaarsontwaken ging het veel meer om taal en beeld, en we kozen er dan voor om er echt ook iets mee te gaan doen en niet gewoon de bestaande tekst te gaan spelen. We hebben in feite replek per replek bewerkt, deze tekst hebben we in zijn geheel herschreven en dus eigenlijk een nieuwe tekst geschreven, gebaseerd op het oude werk. Het was een heel ander proces.

Met andere woorden het was een heel ander maakproces.

Klopt. Deze voorstelling hebben we ook niet met vijf gemaakt, maar we hebben heel wat volk erbij gehaald, die van in het begin betrokken waren. Ook de mensen achter de schermen hebben van scratch mee de voorstelling gemaakt: een coach, een eindredacteur, iemand die de kostuums maakt..



Hoe hebben jullie ervoor gezorgd dat zo'n stuk relevant blijft of iets van betekenis heeft voor een publiek nu?

Dat klinkt wat cliché, maar deze oude tekst zit op 2 niveaus, enerzijds de tragiek van het thema opgroeien en ten tweede de poëzie van het ouder worden. Of je dat verhaal vandaag vertelt of eind 19e eeuw, dat blijft universeel, namelijk hoe moeilijk en hoe leuk het is om op te groeien, hoe verschrikkelijk de verhouding ten opzichte van ouders is, hoe kinderen nadenken over ouder zijn of over zelf ouder worden en kinderen krijgen. Het is een soort van tijdloze thematiek en daarnaast choquerend omdat het stuk aanvoelt alsof het gaat over jongeren die zo weinig kennis hebben van voortplanting, hoe dingen in zijn werk gaan in een ouderwetse en katholieke maatschappij waar abortus zwaar bestraft werd. Deze tekst voelt dus tegelijk heel ouderwets aan en heel eigentijds want heel wat dingen worden vandaag opnieuw in vraag gesteld.

Die abortusscènes voelen op een enge manier tijdloos aan en kwamen gedurende de afgelopen twee eeuwen telkens weer op de politieke en maatschappelijke agenda. Ergens ligt het voor de hand om het stuk vandaag te brengen, het blijft relevant..

Inhoudelijk hebben jullie kunnen spelen met universele thema's, de context en tijdsgeest is anders, maar het zijn onderwerpen waar mensen mee blijven worstelen.

We hebben dan voor een radicale ingreep gekozen om niet de tekst te spelen, maar om jongeren te spelen die een schooltoneelstuk spelen gebaseerd op de tekst Voorjaarsontwaken. Dit gaf ons ruimte om oude scènes die wat raar of wrang aanvoelden toch te kunnen gebruiken, omdat je dat extra kader hebt dat het ook gespeeld toneel is. We spelen mensen die toneel spelen. De schooltoneeljongeren zijn ook de personages die het aan het meemaken zijn en zijn dus ook het onderwerp. Zij spelen een stuk dat heel erg op hun eigen leven lijkt.

Jullie hebben hier hard aan gewerkt. Het maakt me nieuwsgierig om te zien hoe jullie hier een frisse voorstelling van gemaakt hebben dat zijn speelsheid behoudt.

Niemand heeft er wat aan wanneer we de oude versie zouden brengen. Het voelt ook leuk en baldadig aan om bepaalde dingen toch te gaan spelen zoals ze geschreven zijn. De eindscène bijvoorbeeld is heel raar, daar hebben we wat tekst in geschraapt, maar hebben we uiteindelijk toch behouden. Iemand die onthoofd is, loopt met zijn hoofd in zijn handen rond op het kerkhof terwijl een magische figuur langskomt. Heel raar dus, die scène past niet bij de rest en net daarom zijn we die scène echt zo gaan spelen zoals ze geschreven is. Dat lijkt dan heel onverwachts of spannend. We doen echt letterlijk waar we zin in hebben.

Het triggert wel hoe jullie hiermee om gaan, wie willen jullie met dit stuk vooral bereiken?

Voor de duidelijkheid, we hebben deze voorstelling niet voor jongeren gemaakt, maar voor een volwassen publiek. Ik heb altijd het gevoel dat het voor mensen is die al

voorbij zijn aan de grote omslag van volwassen worden. Omdat het nostalgisch is. Voor ons is het nog niet zolang geleden maar toch voelt het voor ons al nostalgisch aan. Het is ook bedoeld voor ouders met kinderen. We gaan wel een aantal schoolvoorstellingen spelen voor een publiek van 13-jarigen, en daar ben ik wel heel benieuwd naar, want het gaat over hun leefwereld. Wij putten uit onze eigen herinneringen, maar we weten het ook niet helemaal meer hoe het vandaag is om 13 te zijn..

Ik voel me aangesproken om te komen, ik heb ook kinderen in deze omslag. Ik kijk ernaar uit om jullie hier te gast te hebben.



<https://www.westrand.be/pQGveuK/blog---interview-wolfwolf>